

عیادت نمایندگان رهبر معظم انقلاب از موسوی گرمارودی

غلامعلی حداد عادل و حسین محمدی به نمایندگی از رهبر معظم انقلاب، با حضور در محل بستری شدن سیدعلی موسوی گرمارودی، هنرمند انقلابی و چهره ماندگار شعر و ادبیات کشور، از وی عیادت کردند. در این دیدار، نمایندگان رهبر معظم انقلاب ضمن ابلاغ سلام حضرت آیت‌الله خامنه‌ای، در جریان آخرین وضعیت درمانی این شاعر و ادیب برجسته قرار گرفته و برای وی آرزوی سلامتی و بهبودی کردند. موسوی گرمارودی به علت ابتلا به ذات‌الریه چند روزی است در بیمارستان بستری شده است. سیدعلی موسوی گرمارودی، متولد ۲۰ فروردین ۱۳۲۰ در قم، شاعر، نویسنده و مترجم است. او تحصیلات حوزوی دارد و کارشناسی علوم قضایی و دکترای ادبیات فارسی را از دانشگاه تهران دریافت کرده است.

قایلیاف:

دروغ‌های خزانه‌داری آمریکا تأثیری در مهار قیمت نفت ندارد

رئیس مجلس شورای اسلامی در واکنش به عبور کردن قیمت نفت برنت از ۱۰۵دلار در شبکه ایکس نوشت: اگر دنبال یک راهنمایی برای آینده بازار نفت می‌گردید و مقامات اقتصادی دولت آمریکا چیزی نمی‌گویند، ببایدبه آینده نگاهی بیندازیم؛وزارت خزانه‌داری برای کنترل قیمت نفت زرادخانه ابزارهای بی‌اثر خودش را (از قبیل دروغ‌پردازی با آکسیوس، مداخله در بازار، آزادسازی ذخایر و...) خالی خواهد کرد ولی اثری در کاهش قیمت ندارد. دکتر محمدباقر قالیباف ضمن این پیام، نموداری را منتشر کرد که نشان دهنده بی‌اثر بودن اقدامات خزانه‌داری آمریکا برای مهار قیمت نفت و افزایش آن در آینده است و افزود، این نمودار را ببینید ولی وانمودکنید که نمی‌دانید مرحله بعدی چیست.

نشست ایران و کشورهای حوزه خلیج فارس در عمان

سخنگوی وزارت امور خارجه دیروز از برگزاری نشست منطقه‌ای با حضور کشورهای ساحلی خلیج فارس و عراق در روز دوشنبه در عمان خبر داد و گفت: در این نشست درباره مباحث منطقه‌ای و نتایج مذاکرات ایران و عمان درخصوص تعیین مسیرهای امن برای دریانوردی تجاری در تنگه هرمز تبادل نظر خواهد شد. اسماعیل بقایی با اشاره به اهتمام همیشگی ایران در جهت ایجاد اعتماد و همکاری بین کشورهای منطقه برای تقویت صلح و ثبات به دور از مداخلات مخرب و تفرقه‌انگیزانه بازیگران خارج از منطقه، ابتکار برگزاری نشست وزرای خارجه کشورهای ساحلی خلیج‌فارس و دریای عمان را تحولی مهم در این راستا خواند و ابراز امیدواری کرد که این رویداد زمینه‌ساز ارتقای تفاهم بین کشورهای منطقه و کمک به تقویت امنیت مشترک آنها شود. سخنگوی وزارت امور خارجه همچنین با یادآوری تفاهم صورت گرفته بین ایران و عمان درباره مسیرهای موقت کشتیرانی در تنگه هرمز، تصریح کرد جمهوری اسلامی ایران خود را متعهد به تلاش برای تأمین امنیت کشتیرانی در تنگه هرمز می‌داند اما طبیعتاً مادامی که اقدامات تجاوزکارانه و مداخلات غیرقانونی آمریکا، شامل محاصره دریایی و جنگ اقتصادی ادامه داشته باشد، نمی‌توان امنیت کشتیرانی در تنگه هرمز را تضمین کرد.

انهدام شهاب‌دارتش تروریستی آمریکا

در تنگه هرمز

روابط عمومی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در اطلاعیه شماره ۱۶ خود از انهدام یک فروند شناور هدایت‌پذیر از راه دور دشمن آمریکایی در تنگه هرمز خبر داد. براساس این اطلاعیه، نیروی دریایی سپاه، یک فروند از شناورهای بدون سرنشین (شهاب‌ا دشمن، با شماره بدنه ۵۸۳۸ و از نوع «سیل درون» را در ورودی تنگه راهبردی هرمز مورد اصابت قرار داد و در اجرای مأموریت تجاوزکارانه خود ناکام گذاشت.

غرب در فاصله چند ساعت، دو مسیر موازی را برای فشار سیاسی بر جمهوری اسلامی ایران دنبال کرد؛ در وین، شورای حکام آژانس بین‌المللی انرژی اتمی با تصویب قطعنامه‌ای سیاسی، تلاش کرد پرونده هسته‌ای ایران را بار دیگر به سمت شورای امنیت سوق دهد و در نیویورک، شورای امنیت با برگزاری نشستی درباره ایران و کمیته ۱۷۳۷، صحنه دیگری از همین فشار را به نمایش گذاشت؛ با این تفاوت که در شورای امنیت، مخالفت صریح روسیه و چین اجازه نداد این نمایش سیاسی به تصمیم عملی تازه‌ای علیه تهران منجر شود. همزمان تهران با واکنش صریح به هر دو روند، تأکید کرد که همکاری فنی را با فشار سیاسی و تهدید نظامی جمع نمی‌کند و اجازه نخواهد داد نهادهای بین‌المللی به ابزار مشروعیت‌بخشی به فشار و جنگ علیه ایران تبدیل شوند.

از وین تا نیویورک؛ یک پرونده با ۲ صحنه

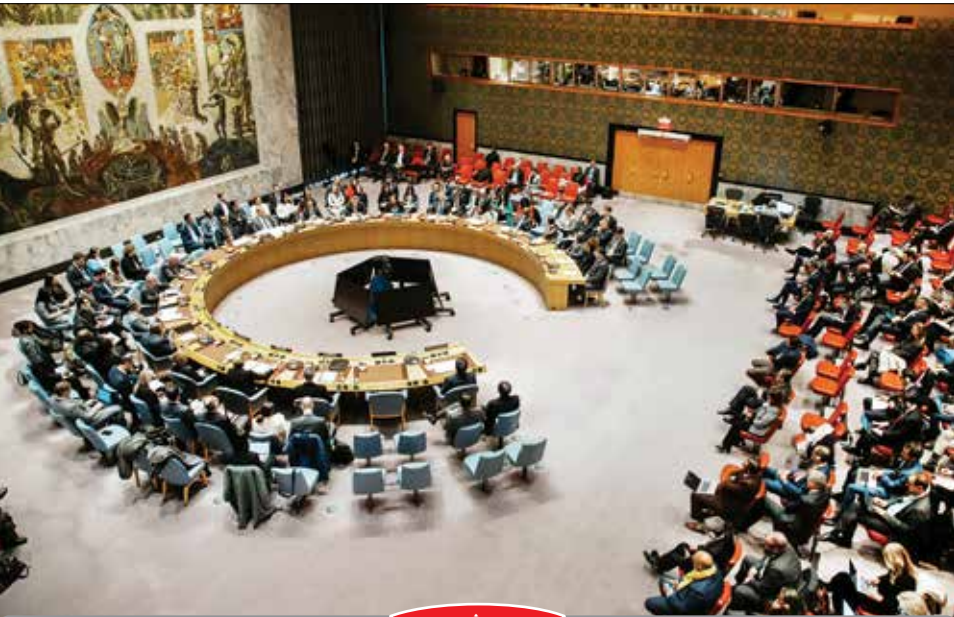
تحولات اخیر پیرامون پرونده هسته‌ای ایران را نمی‌توان جدا از یکدیگر تحلیل کرد؛ از یک سو، شورای حکام آژانس باسیاسی‌کاری و فاصله گرفتن از مأموریت فنی آژانس، قطعنامه پیشنهادی آمریکا و سه کشور اروپایی را تصویب کرد؛ قطعنامه‌ای که با درخواست از مدیرکل برای ارائه گزارش‌ها و اطلاعات مرتبط به شورای امنیت، عملاً درصدد ایجاد یک مسیر سیاسی در کنار روند فنی آژانس است. از سوی دیگر، در نیویورک تلاش شد پرونده ایران بار دیگر در چارچوب شورای امنیت و کمیته تحریم‌های ۱۷۳۷ دنبال شود؛ تلاشی که اگرچه با رأی‌گیری روبه‌ای برای تشکیل نشست همراه شد اما در نهایت به تصویب هیچ قطعنامه یا تصمیم عملی جدیدی منجر نشد. این دو اتفاق در کنار هم یک واقعیت مهم را نشان می‌دهد: غرب همچنان در تلاش است فشار سیاسی و حقوقی علیه ایران را بازسازی کند اما این تقلا نتوانست به شکل‌گیری اجماع بین‌المللی علیه تهران منجر شود.

نیویورک؛ جایی که فشار سیاسی به تصمیم عملی تبدیل نشد

همزمان با این تحولات، شورای امنیت سازمان ملل نیز پنجشنبه شاهد نشست دیگری درباره ایران و کمیته ۱۷۳۷ بود؛ نشستی که با وجود مخالفت روسیه و چین و پس از رأی‌گیری روبه‌ای برگزار شد اما خروجی عملی تازه‌ای علیه ایران نداشت. روسیه و چین اساساً با اصل برگزاری این نشست مخالف بودند. استدلال مسکو و پکن این است که قطعنامه ۲۲۳۱ در ۱۸ اکتبر ۲۰۲۵ به پایان رسیده و بر همین اساس، چارچوب حقوقی مربوط به قطعنامه‌های قبلی و کمیته ۱۷۳۷ نیز نمی‌تواند به شکل مورد ادعای کشورهای غربی احیا شود. نماینده روسیه در شورای امنیت با صراحت اعلام کرد که مسکو اجازه بازگشت تحریم‌ها علیه ایران را نخواهد داد و استفاده از اختیارات شورای امنیت برای تسویه‌حساب‌های سیاسی را نمی‌پذیرد. چین نیز با حمایت از موضع روسیه، تأکید کرد که شورای امنیت بیشتر بررسی موضوع هسته‌ای ایران را به پایان رسانده و اصرار بر بازگرداندن تحریم‌ها و تشکیل نشست‌هایی دیل دستورکاری را از نظر پکن پایان یافته است، نه تنها شکاف در شورای امنیت را

آمریکا پس از شکست در جبهه نظامی و اقتصادی، بار دیگر تقلا برای اقدام سیاسی علیه ایران در نهادهای بین‌المللی را در دستور کار قرار داد

بازگشت به مترسک شورای امنیت

برش

دبیر شورای عالی امنیت ملی تأکید کرد

خروج ایران از ان پی تی؛ نتیجه نهایی اقدامات سیاسی آژانس

واکنش‌ها به اقدام شورای حکام در سطح دیپلماتیک و امنیتی صورت گرفت. سرلشکر محسن رضایی در شبکه ایکس نوشت: قطعنامه ضدایرانی شورای حکام، غیرقانونی، غیرفنی، کاملاً سیاسی و غیرقابل قبول است که ردیای فشار آمریکا و صهیونیسم در آن دیده می‌شود. دبیر شورای عالی امنیت ملی افزود: اقدامات مخرب و سیاسی آژانس، کشورها را به سمت خروج از NPT سوق خواهد داد. ناظران جهانی معتقدند این موضع به آن مناسبت که یکی از گزینه‌های روی میز ایران خروج از NPT است. همچنین اسماعیل بقایی، سخنگوی وزارت امور خارجه، با انتقاد شدید از عملکرد مدیرکل آژانس، تصریح کرد که گزارش‌دهی فنی نهادهی که اعتبارش بر «تخصص فنی، بی‌طرفی و استقلال عمل» استوار است، نباید به ابزاری برای توجیه سیاسی جنگ‌افروزی تبدیل شود. منطق استدلالی ایران روشن است؛ شرایط امروز برنامه هسته‌ای کشور با شرایط پیش از حملات نظامی اخیر یکسان نیست. تأسیسات هسته‌ای ایران هدف حمله قرار گرفته‌اند و طبیعی است که دسترسی بازرسان، وضعیت تأسیسات و امکان راستی‌آزمایی نیز تحت تأثیر شرایط امنیتی جدید قرار گیرد. در چنین شرایطی، نمی‌توان محدودیت‌های ناشی از حمله نظامی را به عنوان مستمسکی برای افزایش فشار علیه ایران به‌کار گرفت.

امنیت، ازجمله قطعنامه ۱۷۳۷، بار دیگر لازم‌الاجرا هستند. نماینده آمریکا نیز با حمایت از این موضع، کمیته ۱۷۳۷ را «فعال» دانست و مدعی شد این کمیته درباره درخواست‌های معافیت تصمیم‌گیری کرده و دبیرخانه نیز روند انتخاب اعضای هیأت کارشناسان را دنبال کرده است. اما این ادعاها با یک مانع اساسی مواجه است: روسیه و چین اساساً مشروعیت احیای این سازوکار را نمی‌پذیرند و به همین دلیل، کمیته ۱۷۳۷ عملاً نتوانسته فعالیت عادی مورد ادعای واشنگتن را دنبال کند. بنابراین نشست اخیر شورای امنیت بیش از آن که یک گام جدید در مسیر اعمال تحریم علیه ایران باشد، به صحنه‌ای برای آشکار شدن شکاف عمیق میان دو قرائت حقوقی و سیاسی درباره وضعیت قطعنامه ۲۲۳۱ تبدیل شد.

ثانیاً، ظاهراً ایشان فراموش کرده با تغافل می‌کند که این آمریکا بود که وسط مذاکرات، جنگ ۱۲ روزه را آغاز کرد و سپس بی‌مقدمه، جنگ رمضان را، ایشان همچنین تقاهمنامه اخیر و تهدشکنی مجدد آمریکا را به روی مبارک نمی‌آورد و به‌طور کلی از پایان عزتمندانه جنگ سخن می‌راند. آقای روحانی! می‌شود دست از کلی‌گویی بردارید و پیشنهاد عملی خود برای پایان عزتمندانه جنگ را که هر ایرانی با بغیرتی از آن استقبال می‌کند، ارائه‌نمائید؟ به‌نظر شما هیچ سیاستمدار وطن‌دوست و باشرافتی حاضر است در میانه تهاجم دشمنی شیطان صفت و بدعهد و سفاک، برای دفاع از کشور، پیشنهاد فران‌دوم بدهد؟ انامحبوب‌ترین رئیس‌جمهور کشورمان، در بخش دیگری از سخنان خود به موضوع انتقام اشاره می‌کند و اولاً آن به‌زمان دادگستر جهانی(عج)حواله می‌دهد وثانیاًاضافه می‌کند: «وسط جنگ، وسط مذاکره، وسط این که راهی پیداکنیم که جنگ را عزتمندانه تمام‌کنیم، یک عده‌ای بلند شده‌اند و می‌گویند باید انتقام بگیریم؛ درسته ولی چپوری، به چه شکل؟»

در پاسخ به این‌بخش از سخنان ایشان باید بگویم ب‌بله منتقم اصلی و نهایی حضرت ولی عصر(عج) خواهند بود ولی آیا این به معنای نشستن و دست‌روی دست گذاشتن است تایشان شتریف بیابوند یا ما وظیفه داریم هرآنچه در توان مان هست انجام دهیم؟ بایان منطق، می‌توان همه وظایف دیگر منتظران ظهور را نیز به بعد از ظهور موکول کنیم و فقط به مذاکره و امتیاز دادن به دشمن بپردازیم! نکته دیگر، آن عده‌ای که ایشان به آنها اشاره می‌کند در راس‌شان رهبر معظم انقلاب اسلامی قرار دارند و سپس ده‌ها میلیون نفری که در مراسم تشییع امام شهید پرچم سرخ خونخواهی را حمل کردند. آقای روحانی! اگر جسارت همراهی با ولی امر و انبوه مردم معبوت‌شده را ندارید، حداقل تردیدافکنی نکنید. ضمناً راه و شکل انتقام را هم یک یا تعدادی از آزادگان جهان پیدا خواهند کرد! نکته دیگر در این سخنان، تناقض‌آمیز بودن آن است. این رئیس‌جمهور سابق یکجا از ایستادگی استثنایی امام شهید مردم‌سخن می‌گوید اما در ادامه پیام ضعف می‌دهدو تسلیم شدن را تجویز می‌کند!

یکجا از تأثیر حضور مردم اصفهان در عقب‌نشینی آمریکا و ۵+۱ می‌گوید اما در ادامه، پیشنهاد عقب‌نشینی در برابر دشمن را می‌دهد! توصیه مؤکد ما به آقای روحانی، بازگشت به مکتب امام راحل و امام شهید، در پیش گرفتن عقلانیت انقلابی، فهم اسلام ناب و درس گرفتن درست از پیامبر اکرم(ص) است و اگر رعایت این توصیه‌ها دشوار است حداقل سکوت در پیش بگیرید!

شکست «اجماع‌سازی» علیه ایران

نتیجه نشست نیز قابل توجه است. نشست شورای امنیت با ۱۱ رأی موافق، دو رأی مخالف روسیه و چین و دو رأی ممتنع پاکستان و سومالی برگزار شد اما هیچ قطعنامه جدیدی علیه ایران تصویب نشد.

نه تصمیم الزام‌آور جدیدی گرفته شد، نه گزارش ۹۰ روزه مورد ادعای آمریکا و انگلیس قرائت شد و نه کمیته ۱۷۳۷ توانست به فعالیت مورد ادعای غرب بازگردد.

ایران: دیپلماسی هست اما زیر سایه تهدید نه

تهران نشست شورای امنیت را سوءاستفاده از رویه‌ها و اختیارات شورا برای بیشبرد دستور کار سیاسی برخی کشورها دانست و تأکید کرد که از نگاه جمهوری اسلامی، اسنپ‌یک از سوی تروئیکای اروپایی به دلیل عدم پابندی خود آنان به برجام و قطعنامه ۲۲۳۱، به شکل معتبر فعال نشده است. ایران همچنین تأکید کرده که قطعنامه ۲۲۳۱ در ۱۸ اکتبر ۲۰۲۵ منقضی‌شده و از این منظر، مبنای حقوقی برای فعالیت ادعایی کمیته ۱۷۳۷ وجود ندارد.

ایران می‌گوید همکاری فنی با آژانس قابل بررسی است اما این همکاری نمی‌تواند در شرایط تهدید، فشار و حمله نظامی، همانند یک وضعیت عادی صلح‌آمیز مطالبه شود. به بیان دیگر، دیپلماسی از نگاه تهران زمانی معنا دارد که ابزار حل اختلاف باشد، نه پوشش سیاسی برای فشار و جنگ. «قطعنامه یعنی جنگ»؛ مترسکی که دیگر کارکرد گذشته را ندارد؟

یکی از مهم‌ترین پیام‌های تحولات اخیر برای فضای داخلی ایران نیز همین جاست.

سال‌ها این گزاره در فضای سیاسی ایران تکرار می‌شد که نزدیک‌شدن پرونده ایران به شورای امنیت مساوی با جنگ، تحریم فلج‌کننده و فروپاشی اقتصادی است؛ گزاره‌ای که در برنگاه‌های مختلف به عنوان استدلالی برای عقب‌نشینی یا امتیازدهی بیشتر مورد استفاده قرار گرفت.

اما تجربه سال‌های گذشته دست‌کم نشان می‌دهد رابطه میان «قطعنامه شورای امنیت» و «جنگ» به آن سادگی که در ادبیات سیاسی داخلی تصویر می‌شد، نیست.

ایران پیش از برجام نیز سال‌ها تحت قطعنامه‌های شورای امنیت قرار داشت اما جنگی علیه کشور رخ نداد. در مقابل، شدیدترین فشار اقتصادی آمریکا علیه ایران در دوره‌ای اعمال شد که واشنگتن از برجام خارج شده بود و حتی قطعنامه‌های قبلی شورای امنیت نیز علیه تهران فعال نبودند. بنابراین امروز نباید اجازه داد صرف برگزاری یک نشست در شورای امنیت یا تصویب یک قطعنامه در شورای حکام، به یک «مترسک سیاسی» برای وادار کردن ایران به امتیازدهی تبدیل شود.

تجربه جنگ اخیر نیز به طرف‌های غربی نشان داده که افزایش فشار علیه ایران به تسلیم تهران منجر نمی‌شود و می‌تواند هزینه‌های امنیتی و منطقه‌ای سنگینی برای طرف مقابل ایجاد کند. از سوی دیگر، مواضع روسیه و چین نشان می‌دهد که شکل‌گیری یک اجماع کامل در شورای امنیت علیه ایران با موانع جدی روبه‌روست.

یادداشت

محسن پاک‌آیین دیپلمات پیشین

برکات بریکس

کشورهایی که به‌دنبال رهایی از نظام تک‌قطبی و حرکت به سوی یک نظام مبتنی بر چندجانبه‌گرایی هستند، علاقه‌مندند در بریکس فعال باشند. بریکس ساختاری است که کشورهایی با ویژگی‌های مهم در آن حضور دارند؛ ازجمله کشورهایی که دارای حق وتو در شورای امنیت سازمان ملل هستند، کشورهای دارای اقتصادهای قوی و همچنین کشورهای هسته‌ای. بنابراین این سازمان با انگیزه و اراده‌ای قوی در حال فعالیت است.

در این مقطع، برای جمهوری اسلامی ایران که در حال مواجهه با تجاوز آمریکاست و در شرایطی دشمن تمام‌توان خود را برای اشدت دادن به فشارهای اقتصادی علیه ایران به‌کار گرفته است، تقویت مناسبات با کشورهای عضو بریکس جهت ایجاد ظرفیت‌های جدید و یافتن راهکارهایی برای همکاری بیشتر در مدیریت تحریم‌های اقتصادی اهمیت فراوانی دارد. اهمیت روابط راهبردی با اعضای بریکس را در همین چند روز گذشته شاهد بودیم؛ جایی که در شورای امنیت سازمان ملل، چین و روسیه قاطعانه از ایران حمایت کردند. بنابراین تقویت چارچوب‌های اتلافی چون بریکس، فراتر از روابط معمول سیاسی و اقتصادی می‌تواند از حیث بازدارندگی برای کشورمان دستاوردهای مهمی به همراه داشته‌باشد. در حوزه اقتصادی که یکی از اهداف اصلی همکاری ایران و بریکس است، می‌توان در زمینه‌های مختلف انرژی، ترانزیت و تجارت، همکاری داشت.

جمهوری اسلامی ایران به لحاظ موقعیت ژئوپلیتیکی، به‌خصوص بعد از مدیریت مقتدرانه تنگه‌هرمز، نشان داده که می‌تواند از عنصر جغرافیای سیاسی برای تأمین منافع خود و کشورهای در حال توسعه و چندجانبه‌گر استفاده کرده و منافع این کشورها را نیز تأمین کند. موقعیت ایران به لحاظ خطوط جاده‌ای و سایر ظرفیت‌های ژئوپلیتیکی، فرصت‌هایی را برای کشورمان ایجاد کرده که کشورهای مختلف در مقطع فعلی می‌توانند از آنها بهره‌برداري کنند. در حوزه انرژی، در شرایط فعلی که مسأله انرژی اهمیت خاصی پیدا کرده است، همکاری کشورها، چه در زمینه یافتن راه‌هایی برای صادرات و واردات و چه در زمینه تأثیرگذاری بر قیمت نفت و گاز، می‌تواند بسیار مؤثر باشد. در حوزه تجارت نیز استفاده از پول‌های ملی به جای دلار و حرکت در جهت تضعیف دلار، به‌طور جدی در دستور کار قرار دارد. در بیانیه‌ای که پیش‌نویس آن صادر شده و روز گذشته منتشر شد، به این موضوع به‌طور جدی پرداخته شده است. کشورهای عضو می‌توانند در این زمینه با یکدیگر همکاری کنند.

متن کامل را در
جام جم آنلاین
بخوانید